

Az élősködő lényege és tulajdonságai

1. Az élősködő általában majdnem mindig hallgatózik / atyák ugyan makaróniban fogadtak, de lépten-nyomon leeresztették őket. Ilyen élősködő a lufballon, a futball, a baseball, a golf, a cricket, a diszkosz, a póló, a bicikli, a motor, az autó.
2. Az élősködő nyúlzik / szórakozni gyerekeimmel a téglagyár menti tóhoz szoktak menni, míg ő teveled messziről nézte, miért nem fakadok sírva. Eféle élősködőt lehet fogni bundában, szekfűvel, lámpaoltás és zord reggelek idején, amikor alszunk anyukával.
3. Az élősködő puffedt testéből orrnnyeregszerű, porcogós gyökeret ereszt / láza van, kiveri a víz, Jézus hanyatt fekszik az úton és direkt rátok néz: Felvilágosodás, Mágia, Lutri, Sótartó.
4. Az élősködő tárcsázik / a heti tarokkpartin meghívja a nagyerejű skizt és elárulja a pagát ultimót, míg szalonnát s gyűrűt rendel: rajta, ez a tyúkudvar, a szénakazal, a barackfa, a mályva, a deres határ, a gyertyatartó, a máskospite, a lépcső, a kutya.
5. Az élősködő nem tud héberül / rövidnadrágjukat lejjebb tolják, kis fütyijüket [sic] kibiggyesztik, s mint mindannyian ki vannak téve az elemeknek, a park padjainak, a lomboknak, a zúgásnak, a nevetésnek, a sárnak, az ablakpárkánynak, az új forradalomnak.
6. Az élősködő minden másnap rókázik / elballag a kútra veled, kivesz zsebéből egy szakadozott igazolványt, egy banánt, egy melegítőt, egy bélyegalbumot, egy kotont, egy másjaskonzervet, két zsilettet.
7. Az élősködő peckes léptekkel átvonul a diadalív alatt / spórol, ha kémből generálissá léptették elő titokban, mert akkor már nem bágyadtan csöpögő viaszgyertyát gyújt, hanem svábul szónokol. Ezt az élősködőt szeretik, lebontják, fűzik, kipukkasztják.
8. Az élősködő a koraérett, ivarszervét himbáló apaállat / kódexből hullatható márialány-illusztráción ismertük fel, amint tonhalat evett csámcsogva vöröshagymával. Ahítod még a cárizmust, de már kerülöd a lapályt, a pagonyt, az almát, a kötelet, a bogárszart.
9. Az élősködő lumpol / tízórai helyett hülyére vernétek az öreg néger pedellust, csak hogy ne kelljen jelesre felelni szótanból. Az ablak liliomból van, kacsából, töpörtyűből, rádióból, habból,

10. Az élőködő keresztet vet késével a kenyér hátuljára és szég / hód csattan a vízre, mert az embert lenézhatték, hiszen a prém csak viaszos-vászonból volt, nem pedig cafatokban. Így alakul ki majd benne a gyógyíthatatlan élőködő-komplexus, a szénsav, a halál.
11. Az élőködő gyakran elveszti egyensúlyát / tizig elszámoltatunk veletek, aztán egy nagy pajtában lábvizit sok ecetes tormával. Ekkora élőködőhöz alig lehet hozzáférni, mert körülötte nagy halmokban áll a szipoly, a pióca, a köpeny, az orgona, a cseléd.
12. Az élőködő úrhajós szeretne lenni / sokáig zörög nálam éjjelente a falba épített titkos leadó, s mégis ellenük dolgoztok. Napihír nélkül egy tapodtat sem megy az ilyen élőködő: lelke és zsírja az anyáké, a hűgoké, az istennőké, a lugasé, a tojásé, a papíré.

Paracelziusz mondja

1. Az élet mai hőmérséklete komoly

Megyek itt és belesüllyedek az élet elemébe, mert elértük az ideai csúcsteljesítmény fokát. Arra jár Öppövitti ezredesné és azt mondja, „Kisfiuka, ne akkora szikoru konoksakok iparian kialakulta ellenszenveiveli fokjon vilakai tolkaihoz!” Atláthatok-e valóban hideg agyammal egy szív, egy asszonyi szív melegén? Nehezen megy, mert képtelen vagyok figyelmen kívül hagyni a még mindig darabbéres elszámolással sújtott fűbányászok állapotát. Ezt megjegyzem, amire ő viszont kérdezi, „Te akkor nek miéрти nem spórolnak?” Erre nincsen válaszom, mert egyrészt a harmonikám nincs megjavítva, másrészt meg nem hiszek a proletariátus fokozatos anyagi gyarapodásának gyerekes ábrándjában. Azután pedig mit anyáskodik nekem itt egy finn ezredes gömbölyű, barnaszemű felesége, amikor kint ülök a balkonon a szélben?

2. Esőre állhat

Lenézek és látom, hogy füstöl a kémény, pedig Nosztradamusról alig hallottam valamit. Én csak a világ dolgaival foglalkozom és az időjárással törődöm. Megy lent Milkovicsné a nagy szatyorral, benne három egészségügyi pólya és egy kis ketrec négy kanárral. Szalagosan lóg le a hurka Simeon néni ablakából, hogy le kell kiáltanom, „Hej, motring vagy helyben szilvaóra?” Kis öreg majom (a nagyapa) néz fel irányomban, de nem lát, mert biztos a rossz szemüvege van rajta. Így is eláll a lélegzetem, mert ahogy a környéken mondani szokás, Őlég egy Simeon tekintet májusban, hogy elvirágozzék az orgona! Pöckölök egyet a barométeren, s ettől olyan világosság gyullad homlokom mögött.

3. *A líra mint báránnyelbő*

Jelenthetem, hogy még van idő, s így időjárás is van. Jelentem, fúj a szél és lobog a zászló. Jelentem, szavamon fogható vagyok, de máshol is, ha szépen kérnek vagy komolyan megfenyegetnek. Laza vagyok és gyáva, öreg vagyok és üres, szomorú vagyok és vitéz. Jelentem, a szívem néha fáj, mert megszakadt, amikor egy kisleányra rá gondoltam. Elszáll az egész, leértékelik úgyis, konzervnek sem jó, elhamarkodott volt s ráadásul avitt, bár közéleties, meleg és kóbor. Olyan ez, mint a tegnapi meteorológiai jelentés: csak részben volt helyes, bár azt is mondhatni, teljesen igaz volt, hiszen minél többértelmű a jóslat, annál inkább megdönthetetlen. Holpert suszterné éppen ezt szereti bennem: „Ez a fiú egy charmeur,” mondja a tyúkudvaron, „mindig igaza van és olyan meleg a hangja.” A hotel ablaka csillog, mint egy régi aszpirin, s a réztornyok megzöldülését sem csak egy oxidáció okozta.

4. *Galambok és gerlék a fagy pont után*

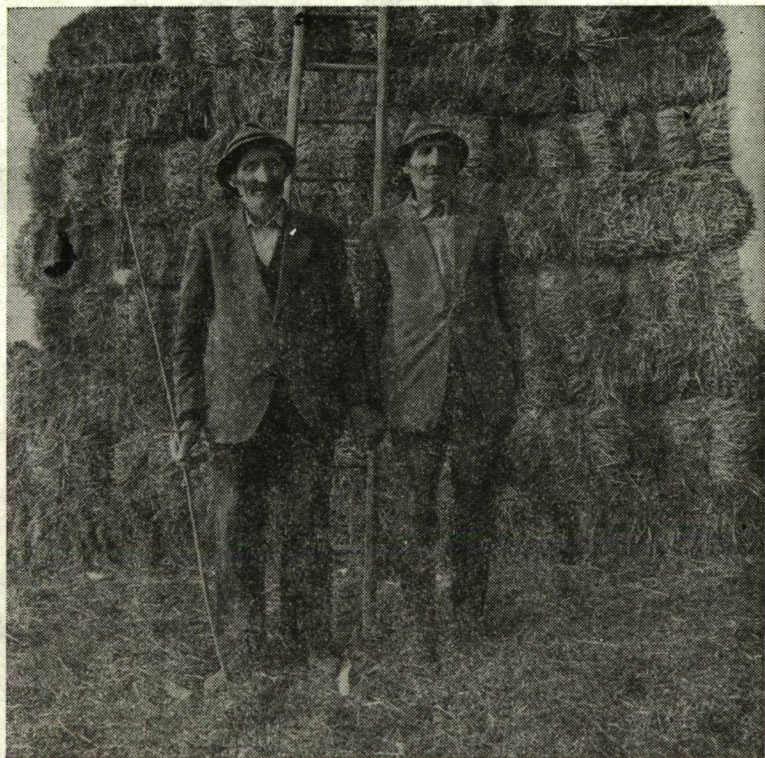
Kimondom, hogy kell valamit tenni az emberekért! Például azt, hogy önmagunkon képzeletbeli lobotomiát végezvén szellemünket teljes egészében a nép rendelkezésére bocsáthatnánk, hiszen mindenki értené, miről is van szó. Ugyanis én még sohasem hallottam, hogy ha valaki egy parasztgyereknek azt mondta volna. „Öcsi lépj ki a sorból és jól rúgd picsán,” a gyerek kilépett volna és picsán rúgta volna. Mert a felszólítás rejtjeles volt, benne ezotérikus, tán misztikus üzenettel, amit a gyerek nem érthetett, mert nem vizsgázott hermeneutikából jelesre a heidelbergi egyetemen. Így keletkezik a szárnyaszegettség, a parttalanság, a befagyott turbékolás állapota, amin csak a gyengéd, szakszerű preparálás segíthet. S ez annyi, mintha újra betűket írnanék.

5. *Zivatarból fennmaradt adalékok*

Felszólalok, mert nem hagyhatom megjegyzés nélkül, hogy azért, amiért ennyira rezignált vagyok, még ne vegye ki mindenki szavamból, hogy itt már nem az élet öröme kap felemás, bár árnyalt nyelvezetet. Praktikum kérdése az egész: lóvasútra szálljunk-e pünkösdkor, avagy menjünk szerető nélkül a másvilágra. Mert a jégesőről nem úgy kell megbizonyosodnunk, hogy tapasztalatilag érzékeljük, kopog-e szépen a piknikeskosár fedele, vagy hogy véresre veri-e a kopaszodó emberke fejebúbját, hanem hogy hamar elolvad-e, vagy megmarad, mint olasz turista szájában a portugál fagyfalt. Az író írjon; én jelentek. Most is elment alattam két motor, egy hosszú autóbelső, Párnás Lili néni a 2/C-ből, s eddig egyetlen utalást sem tettem Platónra vagy Petőfire.

6. Majd kiderül

Megállapítom, hogy a helyzet változatlanul változékony, bár ezt cáfolni látszik Kormányosné tirádája a reggeli órákban, melynek veleje az volt, hogy vörös égálja szelet ígér, tehát az ember ne legyen csak úgy ripsz-ropsz optimista (ami különben is faji sajátosságunk). Hanem minden öt percben hangosan gondoljon a csont- és végbél-rákra, a szép Junker Málcásra, amikor majd 87 éves lesz, és a svájci alagutakra. A másnap gondolata engem mindig gyanakvóvá tesz: van-e korreláció az elkövetkező napfelkelte, a csepürágó étvágya, valamint egyetlen igazi jóakaróm kopásnak indult körömlakkja között. „Bezzeg a vallasznál,” ez a jövendölés sem kecsegtet jóval, mert nem válasz az önmagunkkal való erőszakos szembesülés. Hiszen a hiányjel az írásban nem annyi, mint a szünetjel a zenében: az utóbbi napos időt mutat, míg az előbbi olyan, akár a beázott vályogviskó, vagy a teába mártogatott piskóta.

A Lukács fivérek (1988)